

MAGYAR KURIR

Indult Bétsből, Kedden October' 14-dik napján, 1817-dik esztendőben.

B é t s.

Mehádia mellől az úgy nevezett *Herkules' ferdőiről* írták a' folyó Október' 2-dikán, hogy Császár és Császárné ő Felségek *Karansebest* Sept. 30-dikán oda hagyván Oktob. 1-ső napján *Ó-Orsovába* érkeztek, a' hol Császár ő Felsége az *Új-Orsovai* Baschát audientziára maga eleibe botosítani méltóztatott, a' melly 2-dikán ment véghez ily pompával és rendtartással. A' Bascha fél órával Császár ő Felsége előtt érkezvén-meg, beszállott az ő Felsége szállása mellett lévő házba. A' szobának közepére, melyben az audientziaadás véghez ment, egy nagy asztal vala tétetve, a' hova leterített szőnyegekben mentek ő Felségek kevés kísé-
rőkkel. Az asztalnak egygyik oldalafelől Császár és Császárné ő Felségek; másik oldala felől a' Bascha állott kísérvél. A' beszélgetés egy fertály órát tartott tolmáts segedelmével, mellyközben a' Bascha Török nyakkendőket (Schal), keszkenyöket, 's rózsacslajat nyújtatott által Császárné ő Felségének. Az ő Felségek' eltávozása után izukros süteményekkel 's Törökös jó sűrű kávéval kínálták az ő Felségek' kísérőik a' Baschát. Minekelötte a' Bascha valamit befalt volna, azt a' Török szokás szerént, elébb mindenkor meg kellett kostolni a' kísérői közzül valamelyiknek. Azután a' Bascha is eltávozott 's által evezett *Uj-Orsovába*. Midőn ő Cs. Kir. Felségek az *Allion* hegye' oldalán lelejtettek volna, a' honnét a' Tö-

rök határral jól láttathattak, *Uj-Orsova* hástyáinak minden ágyui, megneemszünő örvendező durrogással köszöntötték ő Felségeket. —

„Nintsen románosabb vidék, így végzi szavait a' tudósító, mint ezen *Herkules' ferdőinek* iszonyú sivatag de ditső méltóságú, meredek de rengeteg ordöklkel benőtt hegyekkel ékeskedő vidéke. A' barlang' szája, melyben a' híres források találtnak, oly szoros, hogy mászva lehet bele bémenni: a' belső része jó széles. A' ferdőnek gyógyító ereje pedig bámulásig való, kivált a' testnek erősítésére 's annak segítésére, hogy az étel jól essék az embernek.

Portugallia és Brasilia.

Lisabonból ismét fegyveres seregek eveztek el *Brasilia* felé. Ezeknek hajóra lett szállíttatása, hazájokból eltávozni nem akarván, zendülésre szolgáltatott alkalmatosságot: hanem a' fő vezérnek Anglus Generális *Beresfordnak* befolyása most is szépen helyreállította a' tsendeséget. A' házas katonáknak megengedettett, hogy feleségeiket 's gyermekeiket is elvihessék *Amérikába*.

A' Londoni egygyik újság ilyen kezeségnélkül szükölködő tudósítással börtökodik szolgálni Olvasóinak: — „A' *Rio-Janeiró*bol jött tudósítások szerént a' Királynak legkissebb szándéka sintsen vissza jöni Európába: sőt azt mondják, hogy Udvarának lakhelyét *Rio-Janeiró*bol, minthogy ez, mint nagy kereskedő város, arra nem alkalmas, *Sant-Pau-*

lóba akarja által tenni, a' melly onnét egy kevéssé délre, a' *Rio-Janeirói* Kapitányság' határáu kívül esik, 's a' hol már egy kastély is található. A' Koronaörökös Princz gyaníthatóképpen vissza fog jöni Európába, 's mint *Vice-Király* Lisbonában fog lakni.

Spanyol Ország.

A' Státus' adósságainak eltörlésére nézve egy biztosság állított-fel *Közönséges Hitel Juntájának* nevezete alatt, a' melly gyűlés, mint mondják, már elvégezte a' maga munkáját, 's a' következő segedelem külföjeket jóvállja a' Státus' adósságainak lefizetésére fordíttatni, u. m. az elfoglaltatott 's elfoglaltatandó jószágok' árát, minden megüresülő papi hivatalnak két esztendőkiig való jövedelmét, a' pálinkára határozatandó új adót, a' plántatartományokból való jövedelemnek némely részét, a' Majoratusokra, Titulusokra, 's Tisztségekre vetődő taksát, 's több efféléket, milyen lehet a' Státus' adósságának közönséges, 's a' *St. Carlos* bankójabéli Aktziáknak felebetsekre való leszállíttatása, 's a' püszta jószágoknak a' Korona' javára lejendő eladattatása.

Az Európai Hatalmasságok által Bétsben a' Congressuson készült közönséges Kötésnek a' Spanyol Udvar által lett végképpen való ratifikálását ilyen hivatalos hirdetés által jelenti a' *Madridi* Ujság, — „A' Király a' maga öseinek trónusára lett visszatételődése után hathatós részt venni köteleztetett azon koronának ditsőségében, mellyet néki a' gondviselés a' maga alattvalóinak nemes lelküése 's vitézsege által megtartott; ő Felsége megzűnés nélkül a' jó rendnek helyreállíttatására fordította minden iparkodását, hogy a' hadakozás által okoztatott inségeket elháríthassa: mindazonáltal tsakugyan mind ezek is meg nem nyugtathatták ő Felségét egészszen mind addig, míg a' több Hatalmasságokkal egygyütt azokat a' fundamentumokat meg nem erősítette, mellyek

a' jövendő időben az ő Felsége jusainak szentséges megsérthetlenségét bátorságba helyeztetik. Az a' nagy munka azoközben, melly az e' végre öszszegyűlékezett Congressus' munkáinak resultatuma vala, oly akadályokat mutatott elő a' maga végrehajtásakor, mellyek annak a' közönséges megzavarodásnak, melybe a' tirannusság és erőszak a' nemzeteket taszította vala, elkerülhetetlen következei valának. Ilyen vala egyebek között a' Spanyol Királyi Hertzegasszszonyának a' *Hetruriai* Királynénak ügye is. A' Király, mint ennek testvér bátyja, nem nézhetetel lágymelegséggel ezt a' fontos és az ő politikájával ily nagyon ellenkező dolgot. *Don Pedro Labrador*, ő Felségének a' Bétsi Congressusra rendeltetve volt követje, az eleibe szabott rendelkezésekkel megegyezőleg eszközöket keresett arra, hogy a' *Hetruriai* Királyné sorsa meghatározatassék 's az ő Királyi Felségét illető jusoknak egyéb pontjai is eligazíttassanak, mellyeknek eszközzésében ő aany belátást és politikai esmereltséget bizonyított, a' mennyi tsak a' környüállásokhoz képest tölle kitelhetett. Végezetre Hertzog *Casa-Fernan-Naneznek* az ő Felsége *Párisi* Követjének vala az a' szerentséje, hogy ezen fontos alkudozást kívánt végre hajtassa, 's bizonyos kötések által, mellyeket a' Nagy Hatalmasságoknak Követeik *Juniusnak* 7. 8. 9. és 10-dik napjain a' magok aláírásaik által megerősítettek, tökéletességre vigye. Ezen kötéseknek egygyike által ő Felsége a' Bétsi Congressus Aktájába belépvén, az Európai Öszszövetkezésnek tagjává lett. Egy másik kötés által a' *Pármái*, *Piatzentzai*, és *Guastallai* Hertzegségeknek *Don Carlos Lajos Infansra* (a' *Hetruriai* Királyné síjára) való visszatérése, 's ugyan ez által a' Királynénak addig való élélmére *Lucca*, 's az egyéb kiszabott jövedelmek, határozatatták-meg. Így tehát elvégződött azon tárgynak végső elintéztetése, a' melly

éppen oly nagyon öszszetsepülődött, mint az ő Királyi Felsége politikájára nézve igen fontos dolog vala, és a' mellyel az ő Felsége atyai gondoskodása az 1814-dik esztendőtol fogva megszűnés nélkül foglalatoskodott."

Párma Piatzentzia és Guastalla.

A' Pármai újságban ilyen rendelkezés jött ki: — „*Mi, Mária Ludovika Császári Princzaszszony Austriai Fő Hercegaszszony, Isten' kegyelméből Pármai Piatzentzai és Guastallai Hercegaszszony, ideérkezésünköl fogva vettük eszünkbe, hogy sokak alattvalóink közzül, kivált a' falusiak, gyaníthatóképpen valamelly régi szokás szerént, minket a' szabad után meglátván előttünk leestek 's letérdepletek, 's ekképpen tiszteletjeiket akarván erántunk bizonyítani, istenhez illő tisztelet-tételt tettek. Mi azon jó indulatot, mellyel említett alattvalóink erántunk viseltették, megesmervén, egyszersmind tőlajdon szánkal 's kísérobink által megintettük őket az eránt, hogy ezen hibás szokást hagyják-el: hanem minthogy intézünknek nem volt elégséges foganatja, mi pedig az erántunk való czerimonizálásokra nézve egészen a' mi Felséges Atyánk-nak az Austriai Császárnak Udraránál bevéltve lévő rendtartásokat akarjuk követni, a' hol az efféle térdelések már régen elöröltettek; 's nem akarrán, hogy ezen tisztelet-tételtől való további halgatásunk helybehagyásnak lenni gondoltassék, hanem alátva ónkat ezen czézésünk felől, szívünk szerént tudósítani kívánván, mind ezekhezképpest parantsóljuk — 1) hogy egy alattvalóink is, a' ki valamelly dologra nézve előttünk megjelenik, vagy az után véllünk szembe találkozik; akár min! Uralkodó, ceremoniai pompás készülettel legyünk akár nem, előttünk le ne térdepeljen — 2)szor; hogy a' Papok ezen akaratunkat, innepi és templomi tanításaik' alkalmatosságával a' tanuló gyermekeknek adják tudtokra, 's egy eszten-*

dőnek lefolyta alatt minden hónapnak első vasárnapján a' templomokban misemondás' alkalmatosságával olvassák fel — 3)szor; minden Dicséretlis Előkülöink Tiszteviselőink, Szerzetes és Világi papjaink, 's a' Státusainkbéli minden polgári és katonatisztheink, minden előforduló alkalmatosságokkal nyilatkoztassák ki, hogy e' nekünk meghatározott akaratunk. Költ: Hertzegilakó városunkban Pármában September' 10-dikén, az Urnak 1817-dik esztendőjében. —“

„Mária Ludovika.

Frantzia Ország.

Hogy nem egyéb ámitónál az a' magát XVII-dik Lajosnak kiadó személy, ki-ről 29-dik Darabunkban említést tettünk, azt tsak ezen Személynek magaviseletéből is gyanítani lehetett. Ugyan is valakik tsak őtet látták, mind azt az itéletet hozták felöle, hogy sem testi, sem lelki tulajdonságai Királyi vérből való származásra nem mutatnak. Az egész ember minden pallérozás nélkül valónak mondatik, a' Falzipó tsinálás mesterségén kívül tsak a' kalapját tudja fején szépen viselni, mellyet ugyantsak mesterség veleletétetni, mintha e' volna egyedül való megesmertető jele a' Királyi vérből való származásnak. Azt mindazonáltal mind e' mellett is meg adják neki, hogy jätékjét meglehetősen jádza, és valaki jó letzhéket adhatott neki ravasz plánumának végre hajtására. Nevezetesen arra az ellenvetésre, hogy XVII-dik Lajos megöletett, így szokott felelni: hogy nem halt a' meg a' Templomban, mint a' Világ hiszi, hanem egy esmeretlen gyermeknek holttestét bontzolták fel az övé helyett, ismét vissza adátott ő az ő Népeink, és most már őseinek jussait visza kívánja szerezni. De mi könnyebb, mint ilyen mindénuapi hazugsággal elő állani? Kítsoda tehát az valósággal, a' ki illy vakmerőségre merté fejét vetni?

Tsak gondolja meg az ember: egy Fa-
tzipótsinálónak a' fia; *Mathurin Bru-*
neau a' neve; 1784-ben Májusnak 10-di-
kén a' *Maine* és *Ligeris* Departament-
jében, *Beaupreau* kerületben *Vezins*
nevü helységben született. 8 esztendő kö-
rában árvaságra jutván egy *Delaunay*
nevü embernél férjnél lévő nényye *Bru-*
neau Johanna nyakán élösködött, de
a' ki rossz maga viseletéért ötet, mikor
szinte 11-edik esztendejében járt, magá-
tól el kergette. A' fiú, hogy minél jobb
kenyérre tehesen szert, azt a' tsalárd-
ságot gondolja ki, hogy magát egy *Ve-*
zinsi Báró fiának adja ki, és ezen hamis
név alatt jelenik meg a' *Candé* mellett
fekvő *Angrí* Várban *Turpin* Grófnénál.
Ez a' kegyes Asszonyosság úgy nézván a'
gyermeket, mint az akkori *Vendei* Há-
borúnak áldozatját, ötet magához vette;
hanem annakutánna *Vezinsbe* és *Vils-*
ersbe, hol a' Nényye Férjestől együtt la-
kott, vissza küldötte. 16 esztendő kö-
rában fel ébredvén a' mi serdülő Ifjúnk-
ban a' szerentsepróbálásra való hajlan-
dóság, egyszer tsak elenyészett, maga
tudja hol bolyongott, míg nem 1815-dik
esztendőben Octoberben Hazájában ismét
megjelent. A' Nényye, bár 17 egész esz-
tendőkig nem látta is, még is reá esmert,
de ő erőssen protestált ellene, hogy ő
nem öttse neki, hanem azt állította,
hogy ő *Navarrai Károly*. Most a'
Roueni fogságban ül, és ha így van a'
dolog, álnoklelkiségének jutalmát el fog-
ja venni. Hogy pedig ez az ő életének
valóságos Historiája, azt így tudták ki:
Egy *Generalis*, a' ki éppen a' *Roueni*
várban volt szállva seregével, hallván
ezen tsudálatos embernek izetlenkedéseit,
egy Tisztjére reá bizta, hogy menjen el
hozzá, és tudja ki valami úton módon
tőlle, hogy mitsoda ember legyen ő va-
lósággal? Ez történt még *Januariusban*,
mikor már a' Királyságra magát candidá-

ló *Uratska* fogva volt. Mikor a' *Tiszt*
fogházba bement, nem akart eleinte a'
Praetendens meg jelenni; hanem minek-
utánna megtudta, hogy ez a' *Tiszt* vala-
ha *Vendében* a' Király részén lévök közt
katonáskodott, tsak ugyan meg mutatta
neki magát *Navarrai Károly* név alatt,
kalapját a' világért sem vette volna le fe-
jéről előtte. Először gyanakodván, ha
nem tsupán tsak azért mondja e' magát
Vendébe valónak a' *Tiszt*, hogy ötet ámi-
tsa, tudakozódott tőle holmi a' helyet il-
lető környülállásokrol, és némely a' Ki-
rály részén volt nevezetesebb személyek-
ről, kiket meg nevezett. Gróf *Scepauxt*
leg jobban esmerete *Navarrai Károly*.
Minekutánna a' *Tiszt* egyenesen és iga-
zán felelt kérdéseire, egész bizodalom-
mal beszéllgetett vele, és előszámálta
neki az okait, mellyeken fundálja azt az
állításat, hogy ő *XVII-dik Lajos*. Ezután
a' *Tiszt* is kérdezősködött tőle a' *Ligeris*
jobb partja környülállásairól, és úgy ta-
lálta, hogy mind itt mind a' *Vendében*
járta, és a' *Vendei* háborúban valóság-
gal részesnek kellett neki lenni. Mikor
pedig a' *Tiszt* az *Angrí* várról, melly a'
Turpin Familiájé, tudakozódott tőle,
észre vette, hogy *Navarrai Károly* meg
háborodott, és elpirult; de ismét egy-
szerre öszre szedte magát, és a' Várról
pontos előadással beszéllt; de *Turpin* Fa-
miliát nem akarta esmerni. A' beszéll-
getés ekkor 2 óráig tartott, és a' követ-
kezett napon tovább folytatódott a' nél-
kül mindazáltal, hogy a' *Tiszt* valami új
dolgot vehetett volna ki a' fogolyból. En-
nek a' *Tisztnek* *Május*, *Junius*, és *Julius*
Holnapokban *Párisban* kellett mulatni,
melly alkalmatossággal *Turpin* Grófné-
val találkozáván, a' *Roueni* fogolyrol ve-
le hosszasan beszélgetett. A' Grófné eze-
ket mondotta a' *Tisztnek*: hogy jól em-
lékezik reá, hogy 1795-dik esztendőben
egy 10 esztendőes gyermeket, a' ki ma-

gát egy *Vezinsi* Báró fiának adta ki, magához fogadott volt, melly gyermekre azomban esztendővel azután annak Testvérnényje egy *Vezinsi* Fátzipótsinálónak leánya, mint ötszere reá esmert: Ő nem tudálkozna rajta (úgy mond a' Grófné), ha a' szóban lévő Praetendens, és *Vezinsnek* fia, ugyan azon személyek volnának. — A' Tiszt Augustusban Párisból vissza tért *Rouenbe*, és egy *Gelinot* nevű Altisztje azt mondja neki, hogy látta *Delaunaynét*, a' ki azért jött *Rouenbe*, hogy mint Tanubizonyságot meghallgassák a' Praetendensnek historiájában, — és bizonyította, hogy ő testvére az *Animalnak* (így nevezik Rouenben közönségesen a' Praetendest). A' Tisztnek eszébe jutott, a' mit *Turpinnétől* a' Grófnétól Párisban hallott, és tsak hamar szóllott a' Generalissal, hogy jó volna *Turpin* asszonyságtól megtudni a' tőle fel fogadott fiú nényének a' nevét. Történetből ez az Asszonyság éppen *Rouenbe* ment, a' hol a' törvényszék által elébb megeskettetvén, a' Törvényszék színe előtt kihalgattatott, és vallása egyszeribe Protocolumba vétetett, melly is ebből áll: az 179 $\frac{1}{2}$ -diki Télen a' *Poezi* Árendáshoz megy egy mintegy 10 esztendőös gyermek; almisnáért könyörgött; és az Árendásnak, ki tőle nevét kérdezte, azt mondotta, hogy ő egy *Vezinsi* Bárónak a' fia. Az Árendás ezt hallván ötlet örömmel magához fogadta, és majd kevéssel azután a' *Candé* mellett fekvő *Bourmont* nevű várba ment, mint a' Király részin lévőeknek akkori Fő Hadiszállásokra. Itt ő *Sceveaux* és *Matillon* Uraknak a' kis Báróról emlékezetet tett. *Turpin Károly* az említett Asszonyság' Testvérjének fija éppen *Bourmontban* volt akkor; a' két Generálisok kérték ötlet, hogy fogná fel a' gyermeknek ügyét. Nem volt tőle ez az úr idegen, és az *Angri* Várba menvén, ott *Turpin* Asszonyságot reá beszéll-

te, hogy vitelné magához az Árendástól a' kis Bárót. Meg is lett ez; a' gyermek *Angriba* vitetik. Itt elciete szinte 3 napokig félénk és szemérmes magaviseletével kitsibe múlt hogy el nem árulta magát, de egyszerre játé, ahhoz illő alkalmaztatást vesz fel. Különösen az által győzte meg *Turpin* Asszonyságot előadásának igazsága felől, hogy a' *Vezinsi* Báró Familiáról egyenesen és környüállásosan beszéllt. Itt jól volt dolga, úgy ruházták mintha a' Házhoz tartozott volna, és az asztalnál magokkal étették. Ki ütven azonban a' háború, *Turpin* Asszonyság az erdősségbe rejtezett az ellenség elől, a' kis Báró pedig az Erdő Mesterre bízott. A' *Couvertcroixi* ütközet után, *Turpin* Asszonyság igen nagyon nyughatatlankodott *Turpin Károlynak* sorsa felett; minthogy a' tsatában ez is jelen volt. Ezt a' kis Báró megtudván, kardot lovat kér magának; útnak indul; és hirt hozott *Turpin* Asszonyságnak 1796-dik esztendőnek vége felé; a' kivándorlott *Vezinsi* Báró vissza tér Frantzia Országba, hallja a' dolgot, és *Turpin* Asszonyságnak Familiája eránt mutatott jószívűségét egy levélben megköszöni; de egyszermind azt is megjegyzette, hogy tsak egy atyafia van még ő neki életben, az is pedig Angliában van, a' fiú tehát bizonyosan tsalárdságban jár. *Turpin* Asszonyság e' szerént megvilágosodván, *Vezinsbe* el küldötte embereit, kik azzal a' postával jöttek vissza, hogy az a' fiú *Brannet* nevű Tsizmadiának fia lehet. A' testvérnényére is utóbb rá akadyán, ennek a' kérésére a' fiú még 5 hónapokig helyben maradt, azután a' háztól eltávozott, és eddig az ideig semmit róla nem hallottak. Ezen vallás után a' *Roueni* Biró a' Praetendest *Turpin* Asszonysággal confrontáltatta; a' Tiszt pedig rejtekben hallgatta a' beszédet. A' Praetendens kalap fel téve jelenik meg, és míg a' Biró több

ízben rá nem parantsolt, le sem vette azt. A' Biró: Esmeri ezt az Asszonyságot? — Pr. Nem. — Biró: Ez Turpin Asszonyság. — Pr. Nagyobb a' feje. — B. Esmeri hát Turpin Asszonyságot? — Praet. Igen is. — B. Hol látta azt? — Praet. az *Angrí* várban. — B. Volt az úr ott? Praet. Igen is. — B. Mitsoda névalatt? Praet. Vezinsi Báró név alatt. B. Meddig volt az úr ott? Praet. 18 hónapokig. (A' gyanúság arra indította a' Praetendenst, hogy tenne némely kérdéseket az Asszonyság' eleibe annak meg tudására hogy igazán ő é Turpin Asszonyság?) — A' Fogoly: Hány gyermekei vagynak az Asszonynak? T. A: Két Leányaim. — A' Fogoly (helybehagyta, és neveiket kérdezvén, azt is igaznak találta) Hol volt az Asszonynak az Anya, és hogy hívták? T. A. *Nojantba* volt rejtve, és *Bougart de la Lique* volt a' neve. — F. Hogy hírták azt a' személyt, a' ki *Angriba* az igazgatást vilte? T. A. *Brüssetnek*, a' ki házámban volt elrejtve. — F. helybe hagyta, és így kiáltott fel: „már ez egy olyan Komedia, a' melly engem nagyon mulattat.“ Még tovább is akart kérdezősködni, de a' Biró elhalgattatta. Most már Turpin Asszony kérdezte amazi. T. A: Emlékezik az úr arra a' szolgálatra, mellyet nékem, a' testvérem fiarol való hírhozással tett, és az én ezért való háládatosságomról? — Oh, így kiáltott a' fogoly, már most látom, hogy az Asszony valósággal Turpin Asszonyság! T. A: Ha tanátsomat fogadta volna az úr, nem volna most ebben az állapotban, és nekem sem kellene az urral itt confrontáltatnom! — Erre a' fogoly felemelte fejét, eszébe jutott Királyi Karaktere, és ezt mondotta: nekem senki tanátsa sem kell; magam adok én azt; de az én tanátsom parantsolat; én Fejedelem vagyok! — Szemére hánytá Turpin Asszonyságnak; hogy akkor

sem bánt azzal az illendőséggel vele, mellyel kellett volna, mikor Vezinsi Báró nevet viselt. Biró: Mit hányhat az úr Turpin Asszonyságnak szemére? Hát nem úgy bánt az urral mint Fiával? A' Fogoly: Az igaz; de még is kétszer el küldött házátol. Az első kísérom, a' ktt. mellém adott ama barbarus *Simon* nak kegyetlenségét mutatta ellenem, — a' második pedig ama hitetlen *Tamás* nak szineskedésével bánt velem. (Ezzel a' Praetendens hihetőképben a' szerentsétlen XVII-dik Lajosnak azon két Strázcá-lóira tzelzett, kik a' Templomban mellette őrt állottak. Ez a' körülállás annyiban nagyon különös is, hogy a' Praetendensnek mind a' két ki-erőt úgy hívták). A' Biró ezután a' Praetendenst a' fogházba vissza küldötte. Mikor elment így szólt Turpin Asszonysághoz: ha az Asszony valósággal Turpin Asszonyság: úgy jó napot kívánok az Asszonynak, Turpin Asszonyság végre így nyilatkoztatta ki magát: hogy ő azt hiszi, és a' mennyire 20 esztendeji időköz után emlékezhetik, állithatja is, hogy a' fogoly ugyan azon személy, a' ki miút 10 esztendő gyermek magát Vezinsi Bárónak adta ki, és a' ki azután Brunel Tsizmadia' fiának esmertetett meg. Ezt a' nyilatkoztatását a' is írta.

Egy fiatal Pap *Chaumont* városában a' múlt Jul. 20-dikán arról prédikálván, hogy a' keresztény embernek a' kísértésben győzedelmeskedni kell, a' Szent-írásból ezen ígét is felhozta szavainak fontosítására: *Kiszabadult a' Sárkány; fogjatok fégyvert és tusakodjatok ellene!* — Találkoztak némelyek a' templomban, kik a' Szent-írásnak ezen értatlan szavait nem jól értették, és hazamérvén házoknépének azt mondották újságul, hogy *Bonaparte* kiszabadult Sz. Ilona szigetéről; a' Pap beszélte a' kathedrában. Egy *David* nevű kömírcsnek

felesége pedig nem csak elé beszéllette *Briancourtban* ezen hírt, hanem egyszersmind megatta is az újuságot, hogy igyanak a' Császár' egészségiért. Végre oly erős lábakra kapott ezen hír, hogy némely emberek marháikat is eladták attól való féltékben, hogy a' hadakozás ismét kiütvén, el fogják venni (requirálják) az ármáda' számára. A' dolog' következése a' lett, hogy *Dávidnél* a' Chaumonti törvényszék három hónapi fogságra és 50 Frank birságlizetésre büntette.

Straszburgban ilyen újság történt September' 18-dikán: — Warrin nevű legöregebb Posta-Kurir *Párisból* közönséges postaszekeren útozván *Straszburg* felé, ide oly útasítás érkezett azonközben 17-dikben telegrafus által a' Párisi Politziai Ministeriől az itt lévő Politziai Biztossághoz, hogy Warrint, mihelyest a' város' kapujához megérkezend, lepjék-meg, tartóztassák-le, 's egy meghatározott leveles pakétját vegyék-el. Biztos Böhmi, a' ki ezen parantsolatot kapta, két politziai szolgálóval a' kapunál megállván, teljesíteni akarta az eleibe adatott rendelést, hanem *Warrin* pistolyra kapott 's azt mondotta, hogy azonnal agyon lövi a' ki reá vagy az ő leveles tarisznyájára teszi a' kezét, mert ő azt csak a' Postahivatalnak kötelese által adni; nem is bántották, hanem előbb a' Postára kísérték, 's onnét vitték-el' azután a' Politziai Biztossághoz.

Orosz Birodalom.

A' *Hamburgi* újságlevelek szerént Sándor Császár útnak indult *Peters-*

burgból Mohilon felé, a' honnét Október közepére Moskau városába érkezni szándékoszott, 's úgy voltak elintézve az *Udvarnál* a' dolgok, hogy Ersébet és Mária Császárnék 's Miklós Nagy Hertzeg és Alexandra Nagy Hertzegné is, akkorra ugyan oida (*Moskauba*) megérkezvén, a' jövő esztendőnek Május hónapjáig mind egygyütt ott lakjanak.

* * *

A' *Hamburgban* lakó Orosz Császári Consúl ilyen *Intést* vett *Petersburgból*, hogy az ott találtatható Orosz hajós Kapitányokkal hivatalos módon közölje: — „Ő Orosz Cs. Felsége ugyan, a' több Szövetséges Hatalmasságokkal egygyütt, már a' leghathatósabb eszközöknek előretettetését meghatározták a' végre, hogy az Afrikai tolvaj Státusok' tengeri ragadozásának véget vessenek: hanem mint-hogy ezen alkudozások nem hajtathatnak végre oly hamar, 's ezen ragadozó hajók a' tengereket a' Frantzia Spanyol és Portugallus partok mellett az alatt is nyughatatlankodtatják, tehát jó leszen, ha a' nevezett tengerekre evező Orosz kereskedő hajók, addig, míg ezen alkudozások végre hajtódniának, olyan Török menedék-levelet (passust) szereznek magoknak, a' milyeneket a' Porta a' Középtengerre evező hajóknak szokott adni.“

Olasz Ország.

Mária Theresia ő Cs. Fő Herczeg-asszonyosságának *Ferdinandus* Toskánai Cs. Nagy és Fő Herczeg' leányának, *Szavoyai Carignan Károly* Princzel való házassági összeháttatása, Sept. 30-dikán ment véghez a' Florentziai fő templomban.

Száz forint huszas pénzért, adtak Váltó czédulában: —

Oct. 10-dik napján 285 $\frac{1}{2}$ — 11-dikén 281 $\frac{1}{4}$ — 13-dikán 272 $\frac{3}{4}$ — forintot.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Méltóságos *Markus Ignátz* úr helybe. kinek Udvari Ref. Tanácsossá lett neveztetésiről már emlekeztünk, Nemes Pest Vármegyének nagy érdemű második Vice-Ispányát Tekintetes *Ottlik Dnniel* urat nevezte Mélt. *Majláth György* Personalis ur, *Personalis Itélőmesterré*.

* * *

Felsőleges Urunk a' Dunán inneni Esztergomi Egyházi Megye' Esperestjét, Theologia' Doctorát, és eddig az ideig *Ölvedi Plébánust*, Tisztelendő *Kratochvila* Mihály urat Esztergomi Kanonikká kinevezni kegyelmesen méltóztatott, — ki is ezen új hivatalába *Nagy Szombathban* e' folyó Octobernek 20-dikán a' minap említett Tiszt. *Stájter* urral egyszerre iktatódott be.

Buda. — E' folyó Hónapnak 4-dikén itt is szíves öröm, és buzgó ájtatossági czeremoniák közt innepeltetett Felsőleges Urunknak neve napja. Annak mindenfelé elterjedett híre, hogy miképpen törekedik ő Felsőge legközelebb mostani terhes utazásában Népeit boldogítani, nevelte a' külömben is tisztelet 's háladátság érzésével telley szívekben a' buzgóságot. Minden Templomokban áhítatos könyörgések mondattak ő Felsőge' életének sokáig való terjedéséért. Különösen díszesítette az innepet az a' Katona paradé, melly Felső Magyar Országi utazásából megérkezett *Ferdinand* Fő Hercegnék, Országunk Kommandirozó Generalisának rendeléséből tétetett. A' Fő Herceg mind a' két Szomszéd Városnak kebeléből a' fennt irtt napon délelőtti 10 órára ki parantsoltatta a' katonákat a' Vár alatt lévő Rétre, és itt velek Istentiszteletet tartatott, mellyen mind maga, mind a' Fő Generalisság és Stabalis Tisztek, egyéb katonai Tisztviselőkkel egyetemben jelen voltak és részt vettek. A' Budai és

Pesti Várörzö Sereg, ugymint a' *Jároscopy*, *Piret*; és *Beriski* Granatéros Batalionok, az *Eszterházy Beaulieu* Regementeknek Batalionjaik, az 5-dik Hadi Artilleriai Regementnek 1 Batalionja, és egy Osztály Palatinus Huszárok karéba állítottak; a' karré előtt egy Sátor volt felütve, melly alatt Fő Tiszt. Hadi Superior *Varju Victorius* úr Misét tartott, és ennek végeztével a' kiállított Tsoport tüzet adott. Az egész Katona paradé oly ékesen, szép rendel, és áhítatossággal ment véghez, hogy minden Jelenlévők gyönyörködve nézték, mint olvadt oly szépen öszve a' bajnoki tűz, a' vallási szelid buzgósággal Mársnak ezen ide kiállított Vitéz síjaiban. — A' Budai Városi Fő Templomban Fő Tisztelendő Apátur, Esperest, és Első Plebánus *Lubisitz Ignátz* úr mondott Nagy Misét.

E r d é l y.

Ezen nagy Fejedelemséget ismét megfosztá a' halál egy valósággal nagy oszlopemberétől, a' midőn nagy méltóságú Gróf Magyar Gyerő Monostori L. Bárány Kémény Sámuel, Cs. K. Camerarius Valóságos Belső Titkos Tanácsos úr ő Excellentiáját, Státusok' Eörlölőjét, az élők seregéből kiszollitá. Ő Exc.ája *Radnán*, az ott lévő híres savanyú vízzel mint oroszai curával élvén, e' közben múlt-ki Sept. 23-dik napján a' világból. Most tsak ennyit jelenthetünk ezen szomorú esetről addig is, míg bővebb tudósítást vehetnénk felőle.

Nagy Mélt. Gr. *Bethlen Imre* Cs. K. Camerarius urat, N. Küküllő Vármegyének eddig volt Fő Ispányát, a' Sz. István Apost. K. Rend' Kis Keresztes Vitézét, a' maga Titkos Tanácsosává nevezni, 's egyszersmind ő Exc.áját a' nevezett Vármegyéből, mint Fő Ispányt, N. Alsó Fejér Vármegyébe által tenni, méltóztatott ő Cs. K. F.ge, a' hol szép jószágai vagnak ő Excellentiájának.